

ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ „НЕОФИТ РИЛСКИ“

ФАКУЛТЕТ ПО ИЗКУСТВОТА

КАТЕДРА ТЕЛЕВИЗИОННО, ТЕАТРАЛНО И КИНОИЗКУСТВО

СТАНОВИЩЕ

На Проф. Д-р Любомир Петров Гърбев – Преподавател в НАТФИЗ - СОФИЯ

член на научно жури в конкурс относно

ДИСЕРТАЦИОНЕН ТРУД НА БИЛЯНА МАРИНОВА ДИЛКОВА

ЗА ПРИСЪЖДАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНА И НАУЧНА СТЕПЕН „ДОКТОР“

**„ТЕЛЕВИЗИОННИЯТ ТЕАТЪР И
ХАЧО БОЯДЖИЕВ“**

Кандидатът за присъждане на образователно-научната степен **ДОКТОР** Биляна Дилкова познавам от „далечната“ 1988 г. когато тя успешно завърши Актьорско майсторство за куклен театър като магистър, в класа на проф. Атанас Илков в ВИТИЗ „Кр. Сарафов“. От тогава и до днес тя остана вярна на Благоевградския Драматичен театър „Никола Вапцаров“, на чиято сцена изгради ярки и запомнящи се театрални образи. Логично тя тръгва да споделя успешния си театрален и педагогически опит в ЮЗУ „Неофит Рилски“ - от 2005 г. първо като хоноруван асистент по актьорско

майсторство, а от 2014 г. – вече редовен асистент. Респектиращ е броя на постановките, участията и наградите които тя и студентите и печелят на фестивали и театрални форуми у нас и в чужбина, които е приложила в творческата си автобиография.

Любопитен, но и задълбочен се оказва научния и творчески интерес, който проявява към живота и дейността на Хачо Бояджиев – всепризнат и респектиращ, дори митологеман образ в културния живот на България, но и до сега респектиращ майстор на сценичните и екранни форми. И в това виждам един от **основните приноси на темата** – да се отдели най-последно място, време и територия, в които да се говори и изследва творческата и педагогическата му активност и принципи. Съвсем не случайно и до днес може да се чуе из коридорите на телевизията или театрите как някой се аргументира - „Учил съм се при Хачо“, макар че присъствието му в Театралната академия не беше за дълго. Същото се случва и по време лекциите на НБУ и НАТФИЗ от неговите признателни ученици, приятели и колеги като професорите Владимир Михайлов, Михайл Мелтев, Кирил Гоцев, Борил Мечков... И справедливо авторката се позовава още в Увода си на Харолд Пинтър че: **„Паметта в много случаи е и морал“ /12 стр./** а това е била чудесна мотивация за избор на тема и проблем – „Телевизионният театър и Хачо Бояджиев“.

Предложения ми за становище труд е в обем 266 стандартни стр. и разположен в Увод, Глава 1. Телевизионният театър – необикновена сплав на изкуство, наука и техника.

Глава 2. Сравнителен анализ на структурните компоненти на телевизионния театър, киното и класическия театър

Глава 3. Жизнен и творчески път на Хачо Бояджиев

Глава 4. Мястото и ролята на Хачо Бояджиев за развитието на телевизионния театър у нас.

Заклучение. Библиография и Приложения и фотоси.

Обхватът на предложениия труд се простира в две основни тематични направления **телевизионния театър** от първите му медийни прояви у нас през 1959 г. до закриването му в началото на 90-те години и **ролята и мястото на Хачо Бояджиев** в него до смъртта му през 2012 г. Авторката прави необходимите и за целта научни и аналитични заключения, оценки и обобщения. Изследването се базира на визуални и медийни източници, проучване на други публикации и автори по темата, лична кореспонденция – вкл. електронна.

Първа и втора глава авторката посвещава на перипетиите на развитие и нелеката съдба на „забравения и ненужен“ отдавна Телевизионен театър. Опирайки се на добре подреден и систематизиран материал тя умело извежда своите заключения за причините, довели както за успеха му, така и скоропостижната го забравя правейки сравнителен анализ на структурните компоненти на телевизионния театър, киното и класическия театър, а и нивото на телевизионната критика и отношение.

С подчертан научно приносен и прагматичен характер е и изпълнена главата /4/ посветена на изследването и анализа на художествено творческите процеси и успехи в забавно развлекателните предавания и телевизионния театър на Хачо Бояджиев, работата му с „хачовите“ актьорите и постановъчния екип, театралността телевизионната условност дори в развлекателния жанр ... А това са все неща бележещи новаторството му присъствие и успехи, за които като че позабравихме, но те са пътя според авторката по които телевизионния театър, това „**зримо бъдеще на киното**“ (Рене Клер) /231 стр./ има своите перспективи и пространства. И то не само като творчески изяви на актьори и постановъчен екип, но и като мисия, която да среща зрителя през „малкия екран“ със световните постижения в

областта на драматургията и театъра – както се надяваше до последно Проф. Любомир Тенев...

Оценявам положително с – ДА – трудът на кандидатката и неговите убедителни научни и практически приложения даващи актуални отговори на наболели творчески и педагогически въпроси, отговарящи на изискванията и препоръчвам на уважаемото научно жури към ЮЗУ „НЕОФИТ РИЛСКИ” да и присъди ОБРАЗОВАТЕЛНА И НАУЧНА СТЕПЕН „ДОКТОР” .

... Препоръчвам също при предстоящото отпечатването на този труд като самостоятелна книга, да се редуцират някои дължини нарушаващи ритъма при четене, но подчертаващи все пак трайните и задълбочени интереси и анализи на Биляна Дилкова. А откритие за самия мен се оказва, че името на автора на литературната обработка на „Криворазбраната Цивилизация“ Петър Ангаров е литературния псевдоним на нашия любим преподавател от ВИТИЗ Пеньо Русев...

.....

Дата:

Проф. д-р Любомир Гърбев